

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 188.

Sjette Sessions anden Samling.

62de Møde.

Onsdagen den 21de Marts.

(Forts.)

Tscherning (fortsat): De Summer, som Mindretallet her foreslaaer besvilget, ere maaskee lidt mindre heldige og maaskee tilstede i en noget overdreven Maalestof; men det hører med til Definitionen af den forbigangne Tid og af den Neutralitet, som vi i dette Døielik besidde, og som vi ønske — og det, haaber jeg, ogsaa er Fleertallets Mening — at besidde for Fremtiden uforstyrret saalænge som muligt, at enhver Votering, som rammer disse Summer, kan faae en skadelig Betydning ligeoverfor denne Neutralitet, kan komme til at blive fortolket derhen, at da det Ministerium, som har fremkaldt dem og som kun har været tvileret, nu er gaaet bort, saa ville vi vel ikke ligesom fornægte Neutraliteten og derfor sige vi: den er os kjær, men vise i Gjærningen, at den ikke er os kjær, da vi ikke ville give en Skilling for den. Det er ogsaa af den Slags Værd, som man bedømmer efter den Priis, man sætter paa dem. Giv Skillingen derfor og sig: Det er maaskee ikke ret, ikke klogt og ikke vel betænkt, at I have givet disse Penge ud; men da I have givet dem ud til dette Formaal, saa ville vi bevilge dem. Hertil kommer endnu det Hensyn, at vi ved ikke at bevilge disse Summer ikke frie Statskassen for en eneste Skillings Udgift. Altsaa vi bevilge Udgifterne som en Forsag for derved ganske simpelt at betegne, at vi sætte Priis paa og ønske at beholde den neutrale Stilling, som er bleven skabt os i 1853 og 1854, og som vi nyde Godt af endnu, og at

vi lægge Vægt paa at vise en Anerkjendelse til dem, der have skabt os denne Stilling. En saadan Anerkjendelse er noget ganske Andet end en simpel Udtalelse her i Salen, det er noget langt Vigtigere; det er en Anerkjendelse af, at vi have vundet et Gode. Saaledes betragter Mindretallet sit Forslag, og derved er det, haaber jeg, idetmindste retfærdiggjort, om det endog ikke skulde lykkes at samle mange Stemmer om det.

Ordføreren: Det glæder mig, at det afgangne Ministerium har fundet saa talentfulde Forsvarere i denne Sag; thi det berøver den hele Forhandling meget af det Uhyggelige, der altid er forbunden med at omtale Forholdsregler, der ere udførte af Mand, der ikke kunne møde og forsvare sig her. Naar der af de ærede sidste Talere er fremført en Bebrejdelse imod foregaaende Talere, fordi de appellerede til Følelserne og slog an paa Streng, som de vidste, at de let kunde sætte i Bevægelse her i Salen, saa troer jeg, at begge de ærede Talere, som jeg skal tillade mig at besvare, have i en ikke ringe Grad gjort sig skyldige i den samme Feil, idet de henviste til Begivenhederne i 1801 og 1807; thi mere forskjelligartede Begivenheder end de, der nu have fundet Sted, og de, der dengang fandt Sted, troer jeg, at det ikke vil være muligt at tænke sig, hvad enten man seer Sagen fra det politiske eller det militære Standpunkt. At sammenligne det for Tropper blottede Sjælland i Aaret 1807, der viste sig at være i en saa forsvarsløs Tilstand som muligt, med vore nærværende Forhold, kort efterat vi ere udtraadte af en Krig med en veldisciplineret Hær, med en Styrke, som hurtigt kan stilles paa Benene og let samles, troer jeg, er en saa grundsaft Dpfattelse